

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2019/630**2020/EØS/80/41****av 17. april 2019****om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til minste tapsdekning for misligholdte eksponeringer^(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Etableringen av en samlet strategi for å håndtere misligholdte eksponeringer er et viktig mål for Unionen i dens forsøk på å gjøre finanssystemet mer motstandsdyktig. Selv om hovedansvaret for å håndtere misligholdte eksponeringer ligger hos banker og medlemsstater, er det også en klar unionsdimensjon ved det å redusere den nåværende store beholdningen av misligholdte eksponeringer, hindre enhver overdreven opphoping av misligholdte eksponeringer i framtiden og forebygge at systemrisikoer oppstår utenfor banksektoren. Med tanke på sammenvevingen av bank- og finanssystemene i Unionen, der banker driver virksomhet i flere jurisdiksjoner og medlemsstater, er det et betydelig potensial for ringvirkninger for medlemsstatene og Unionen som helhet, både med hensyn til økonomisk vekst og finansiell stabilitet.
- 2) Finanskrisen førte til opphoping av misligholdte eksponeringer i banksektoren. Forbrukerne ble sterkt berørt av den etterfølgende konjunkturedgangen og fallet i boligprisene. Det er avgjørende å verne forbrukernes rettigheter i samsvar med relevant unionsrett som f.eks. europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF⁽⁴⁾ og 2014/17/EU⁽⁵⁾ når problemet med misligholdte eksponeringer skal håndteres. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/7/EU⁽⁶⁾ oppmuntrer til rask betaling fra både foretak og offentlige myndigheter og bidrar til å forhindre den formen for opphoping av misligholdte eksponeringer som oppsto under finanskrisen.
- 3) Et integrert finanssystem vil gjøre Den økonomiske og monetære union mer motstandsdyktig overfor negative sjokk ved at privat risikodeling over landegrensene gjøres lettere, samtidig som behovet for offentlig risikodeling reduseres. For å nå disse målene bør Unionen fullføre bankunionen og videreutvikle en kapitalmarkedsunion. Å forebygge en eventuell framtidig opphoping av misligholdte eksponeringer er ikke bare en nødvendig forutsetning for å styrke bankunionen, men også for å sikre konkurranse i banksektoren, bevare den finansielle stabiliteten og stimulere til långivning for å skape arbeidsplasser og vekst i Unionen.
- 4) I sin «Action plan to tackle non-performing loans in Europe» (handlingsplan for håndtering av misligholdte lån i Europa) av 11. juli 2017 oppfordret Rådet forskjellige institusjoner til å treffe hensiktsmessige tiltak for å fortsette å redusere det høye antallet misligholdte eksponeringer i Unionen og forhindre at de hopper seg opp i framtiden.

^(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 111 av 25.4.2019, s. 4 er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 16/2020 av 7. februar 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ EUT C 79 av 4.3.2019, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 367 av 10.10.2018, s. 43.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 14. mars 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 9. april 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om forbrukerkredittavtaler og om oppheving av rådsdirektiv 87/102/EØF (EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/17/EU av 4. februar 2014 om kredittavtaler for forbrukere i forbindelse med fast eiendom til boligformål og om endring av direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 av 28.2.2014, s. 34).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/7/EU av 16. februar 2011 om bekjempelse av forsinket betaling ved handelstransaksjoner (EUT L 48 av 23.2.2011, s. 1).

Handlingsplanen fastsetter en omfattende strategi som bygger på en kombinasjon av utfyllende strategiske tiltak på fire områder: i) tilsyn, ii) strukturelle reformer av rammene for insolvens og gjeldsinndrivelse, iii) utvikling av sekundærmarkeder for nødlidende eiendeler og iv) oppmuntring til omstrukturering av banksystemet. Tiltak på disse områdene skal treffes på unionsplan og eventuelt på nasjonalt plan. Kommisjonen ga uttrykk for en lignende hensikt i sin «Communication on completing the Banking Union» (melding om fullføring av bankunionen) av 11. oktober 2017, der den etterlyste en omfattende pakke for håndtering av misligholdte lån i Unionen.

- 5) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽⁷⁾ utgjør, sammen med europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽⁸⁾, den rettslige rammen for tilsynsreglene for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak (heretter samlet kalt «institusjoner»). Forordning (EU) nr. 575/2013 inneholder blant annet bestemmelser som får direkte anvendelse på institusjoner når de beregner sin ansvarlige kapital. Det er derfor nødvendig å utfylle de eksisterende tilsynsreglene i forordning (EU) nr. 575/2013 som gjelder ansvarlig kapital, med bestemmelser som krever et fradrag fra ansvarlig kapital i tilfeller der misligholdte eksponeringer ikke er tilstrekkelig dekket av avsetninger eller andre justeringer. Et slikt krav vil i praksis innebære at det skapes en sikkerhetsordning for misligholdte eksponeringer som vil få ensartet anvendelse på alle institusjoner i Unionen, og som også vil omfatte institusjoner som er aktive på annenhåndsmarkedet.
- 6) Sikkerhetsordningen bør ikke hindre vedkommende myndigheter i å utøve sin tilsynsmyndighet i samsvar med direktiv 2013/36/EU. Dersom vedkommende myndigheter i enkelttilfeller kommer fram til at de misligholdte eksponeringene i en bestemt institusjon ikke er tilstrekkelig dekket tross anvendelsen av sikkerhetsordningen for misligholdte eksponeringer som er fastsatt ved denne forordningen, bør det være mulig for dem å utøve den tilsynsmyndigheten som er fastsatt i direktiv 2013/36/EU, herunder myndigheten til å kreve at institusjoner anvender en særskilt avsetningspolitikk eller behandler eiendeler på en bestemt måte i forbindelse med kravene til ansvarlig kapital. Det er derfor mulig for vedkommende myndigheter i enkelttilfeller å gå utover kravene fastsatt i denne forordningen for å sikre tilstrekkelig dekning for misligholdte eksponeringer.
- 7) Med henblikk på anvendelse av sikkerhetsordningen bør det i forordning (EU) nr. 575/2013 innføres et entydig sett med vilkår for klassifisering av misligholdte eksponeringer. Ettersom det i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014⁽⁹⁾ allerede er fastsatt kriterier for misligholdte eksponeringer i forbindelse med tilsynsrapportering, bør klassifiseringen av misligholdte eksponeringer bygge på denne eksisterende rammen. Gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014 viser til misligholdte eksponeringer som definert med henblikk på beregning av krav til ansvarlig kapital for kredittrisiko, mens verdiforringede eksponeringer defineres i henhold til gjeldende regnskapsregelverk. Ettersom betalingslettelser vil kunne påvirke om en eksponering blir klassifisert som misligholdt, utfylles klassifiseringskriteriene med entydige kriterier for virkningen av betalingslettelser. Betalingslettelser bør ha som mål at låntakeren igjen skal få status som stabilt tilbakebetalingsdyktig, og bør oppfylle kravene i Unionens forbrukervernrett, særlig direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU, men kan ha forskjellige begrunnelser og konsekvenser. Det bør derfor fastsettes at det at en betalingslettelse er anvendt på en misligholdt eksponering, ikke bør innebære at klassifiseringen av eksponeringen som misligholdt opphører, med mindre visse strenge kriterier for opphør av klassifiseringen er oppfylt.
- 8) Jo lenger en eksponering har vært misligholdt, desto mindre sannsynlig er det at dens verdi vil kunne gjenvinnes. Derfor vil den delen av eksponeringen som bør dekkes av avsetninger, andre justeringer eller fradrag, øke med tiden etter en forhåndsfastsatt tidsplan. Misligholdte eksponeringer som erverves av en institusjon, bør derfor være omfattet av en tidsplan som begynner å løpe fra den datoen da den misligholdte eksponeringen opprinnelig ble klassifisert som misligholdt, og ikke fra datoen da den ble ervervet. For dette formålet bør selgeren underrette kjøperen om datoen for klassifisering av eksponeringen som misligholdt.
- 9) Delvise nedskrivninger bør tas i betraktning ved beregning av spesifikke kredittrisikojusteringer. For å unngå at nedskrivningen medregnes to ganger, skal den opprinnelige eksponeringsverdien før den delvise nedskrivningen anvendes. Oppføringen av delvise nedskrivninger på listen over poster som kan brukes til å oppfylle sikkerhetsordningens krav, bør oppmuntre institusjoner til å innregne nedskrivningene til rett tid. Når det gjelder misligholdte eksponeringer som en institusjon erverver til en lavere pris enn det beløpet debitor skylder, bør erververen behandle forskjellen mellom anskaffelsesprisen og det beløpet debitor skylder, på samme måte som en delvis nedskrivning ved anvendelse av sikkerhetsordningen.

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

⁽⁹⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014 av 16. april 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for institusjoners tilsynsrapportering i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 av 28.6.2014, s. 1).

- 10) Sikrede misligholdte eksponeringer forventes normalt å resultere i et mindre vesentlig tap enn usikrede misligholdte eksponeringer ettersom kredittbeskyttelsen som sikrer den misligholdte eksponeringen, gir institusjonen et spesifikt krav på en eiendel eller overfor en tredjepart ut over institusjonens generelle krav overfor den misligholdende låntakeren. Når det gjelder en usikret misligholdt eksponering, foreligger bare det generelle kravet overfor den misligholdende låntakeren. Ettersom usikrede misligholdte eksponeringer medfører større forventede tap, bør det anvendes en strammere tidsplan.
- 11) En eksponering som bare delvis er dekket av en godtakbar kredittbeskyttelse, bør anses å være sikret for den dekkede delen og usikret for den delen som ikke er dekket av en godtakbar kredittbeskyttelse. For å avgjøre hvilke deler av misligholdte eksponeringer som skal behandles som sikrede eller usikrede, bør de godtakbarhetskriteriene for kredittbeskyttelse og for full og hel sikring ved pant i fast eiendom som anvendes ved beregning av krav til ansvarlig kapital, anvendes i samsvar med den relevante metoden i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, herunder den relevante verdjusteringen.
- 12) Samme tidsplan bør anvendes uansett hva som er grunnen til at eksponeringen er misligholdt. Sikkerhetsordningen bør anvendes særskilt på hver enkelt eksponering. En tidsplan på tre år bør gjelde for usikrede misligholdte eksponeringer. For å gjøre det mulig for institusjoner og medlemsstater å effektivisere omstrukturings- eller håndhevingsprosedyrene og anerkjenne at misligholdte eksponeringer med sikkerhet i fast eiendom og boliglån garantert av en godtakbar yter av beskyttelse som definert i forordning (EU) nr. 575/2013 vil ha en gjenstående verdi i en lengre periode etter at lånet er blitt klassifisert som misligholdt, er det hensiktsmessig å fastsette en tidsplan på ni år. For andre sikrede misligholdte eksponeringer bør det anvendes en tidsplan på sju år for å bygge opp full dekning.
- 13) Det bør være mulig å ta hensyn til betalingslettelser ved anvendelse av den relevante dekningsfaktoren. Mer presist bør eksponeringen fortsatt klassifiseres som misligholdt, men dekningskravet bør forbli stabilt i ytterligere ett år. Den faktoren som ville fått anvendelse i det året betalingslettelsen ble gitt, bør derfor anvendes i to år. Dersom eksponeringen fortsatt er misligholdt ved utgangen av dette ytterligere året, bør den relevante faktoren bestemmes som om det ikke var blitt gitt betalingslettelse, idet det tas hensyn til datoen da eksponeringen opprinnelig ble klassifisert som misligholdt. Ettersom innvilgning av betalingslettelser ikke bør føre til arbitrasje, bør dette ytterligere året bare tillates for den første betalingslettelsen som er gitt siden eksponeringen ble klassifisert som misligholdt. Dessuten bør den ettårsperioden der dekningsfaktoren forblir uendret, ikke føre til en forlengelse av tidsplanen for avsetninger. Følgelig bør en eventuell betalingslettelse som er gitt i det tredje året etter klassifiseringen som misligholdt eksponering for usikrede eksponeringer, eller i det sjuende året etter klassifiseringen som misligholdt eksponering for sikrede eksponeringer, ikke forsinke en full dekning av de misligholdte eksponeringene.
- 14) For å sikre at institusjonene anvender en forsiktig tilnærming ved verdsetting av kredittbeskyttelsen for misligholdte eksponeringer, bør Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA) vurdere behovet for og om nødvendig utarbeide en felles metode, særlig med hensyn til antakelser om gjenvinningsmulighet og rettshåndheving, og eventuelt inkludere minstekrav til ny verdsetting av kredittbeskyttelsen med hensyn til tidspunkter.
- 15) For å sikre en smidig overgang til den nye sikkerhetsordningen bør de nye reglene ikke anvendes på eksponeringer som ble initiert før 26. april 2019.
- 16) For å sikre at de endringene av forordning (EU) nr. 575/2013 som innføres ved denne forordningen, får anvendelse til rett tid, bør denne forordningen tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
- 17) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor endres.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

I forordning (EU) nr. 575/2013 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 36 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«m) Det relevante beløpet for utilstrekkelig dekning for misligholdte eksponeringer.»

2) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 47a

Misligholdte eksponeringer

1. Ved anvendelse av bokstav m) i artikkel 36 nr. 1 skal eksponeringen omfatte følgende poster, forutsatt at de ikke inngår i institusjonens handelsportefølje:

- a) Gjeldsinstrumenter, herunder gjeldspapirer, lån, forskudd og innskudd på anfordring.
- b) Avgitte lånetilsagn, avgitte finansielle garantier eller andre forpliktelser, uansett om de er gjenkallelige eller ugjenkallelige, med unntak av uutnyttede kredittfasiliteter som kan sies opp uten vilkår når som helst og uten varsel, eller som på en effektiv måte gir adgang til automatisk heving på grunn av svekkelse av låntakers kredittverdighet.

2. Ved anvendelse av artikkel 36 nr. 1 bokstav m) skal eksponeringsverdien av et gjeldsinstrument være dets balanseførte verdi målt uten hensyn til eventuelle spesifikke kredittrisikojusteringer, ytterligere verdijusteringer i samsvar med artikkel 34 og 105, beløp som er trukket fra i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav m), annen reduksjon av ansvarlig kapital i forbindelse med eksponeringen eller delvise nedskrivninger som institusjonen har foretatt siden eksponeringen sist ble klassifisert som misligholdt.

Ved anvendelse av artikkel 36 nr. 1 bokstav m) skal eksponeringsverdien av et gjeldsinstrument som ble ervervet til en lavere pris enn det beløpet debitor skylder, inkludere forskjellen mellom anskaffelsesprisen og det beløpet debitor skylder.

Ved anvendelse av artikkel 36 nr. 1 bokstav m) skal eksponeringsverdien av et avgitt lånetilsagn, en avgitt finansiell garanti eller en annen forpliktelse som nevnt i nr. 1 bokstav b) i denne artikkelen være dens nominelle verdi, som skal utgjøre institusjonens høyeste eksponering mot kredittrisiko, uten hensyn til en eventuell finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse. Den nominelle verdien av et avgitt lånetilsagn skal være det uutnyttede beløpet som institusjonen har forpliktet seg til å låne ut, og den nominelle verdien av en avgitt finansiell garanti skal være det høyeste beløpet foretaket vil måtte betale dersom garantien kreves innfridd.

I den nominelle verdien nevnt i tredje ledd i dette nummeret skal det ikke tas hensyn til eventuelle spesifikke kredittrisikojusteringer, ytterligere verdijusteringer i samsvar med artikkel 34 og 105, beløp som er trukket fra i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav m), eller annen reduksjon av ansvarlig kapital i forbindelse med eksponeringen.

3. Ved anvendelse av artikkel 36 nr. 1 bokstav m) skal følgende eksponeringer klassifiseres som misligholdt:

- a) En eksponering som anses å være misligholdt i samsvar med artikkel 178.
- b) En eksponering som anses å være verdiforringet i henhold til gjeldende regnskapsregelverk.
- c) En eksponering som er omfattet av en prøveperiode i henhold til nr. 7, dersom det gis ytterligere betalingslettelser eller dersom eksponeringen forfalt til betaling for mer 30 dager siden.
- d) En eksponering i form av en forpliktelse som, dersom den utnyttes eller brukes på annen måte, sannsynligvis ikke vil bli tilbakebetalt i sin helhet uten realisering av sikkerheten.
- e) En eksponering i form av en finansiell garanti som sannsynligvis vil bli utnyttet av den parten som er omfattet av garantien, herunder når den underliggende garanterte eksponeringen oppfyller kriteriene for å bli ansett som misligholdt.

Ved anvendelse av bokstav a) gjelder at dersom en institusjon har eksponeringer i balansen mot en låntaker som forfalt for mer enn 90 dager siden, og som utgjør mer enn 20 % av alle eksponeringer i balansen mot denne låntakeren, skal alle eksponeringer i og utenfor balansen mot denne låntakeren anses som misligholdt.

4. Eksponeringer som ikke er omfattet av en betalingslettelse, skal opphøre å være klassifisert som misligholdt ved anvendelse av artikkel 36 nr. 1 bokstav m) dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Eksponeringen oppfyller de kriteriene som institusjonen anvender for å oppheve klassifiseringen som verdiforringet i henhold til gjeldende regnskapsregelverk og klassifiseringen som misligholdt i samsvar med artikkel 178.
- b) Låntakerens situasjon er forbedret i en slik grad at institusjonen er overbevist om at full tilbakebetaling vil skje innen fristen.
- c) Låntakeren skylder ikke noe beløp som har forfalt for mer enn 90 dager siden.

5. Klassifiseringen av en misligholdt eksponering som anleggsmiddel som holdes for salg i henhold til gjeldende regnskapsregelverk, innebærer ikke at klassifiseringen som misligholdt eksponering opphører ved anvendelse av artikkel 36 nr. 1 bokstav m).

6. Misligholdte eksponeringer som er omfattet av betalingslettelser, skal opphøre å være klassifisert som misligholdt ved anvendelse av artikkel 36 nr. 1 bokstav m) dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Eksponeringene er ikke lenger i en slik situasjon at de kan klassifiseres som misligholdt i henhold til nr. 3.
- b) Det har gått minst ett år siden tidspunktet da betalingslettelsene ble gitt, og tidspunktet da eksponeringene ble klassifisert som misligholdt, avhengig av hvilket tidspunkt som er senest.
- c) Ingen beløp har forfalt til betaling etter at betalingslettelsene ble gitt, og institusjonen er på grunnlag av en analyse av låntakerens finansielle situasjon overbevist om at det er stor sannsynlighet for full tilbakebetaling av eksponeringen innen fristen.

Full tilbakebetaling innen fristen skal ikke anses for sannsynlig med mindre låntakeren har foretatt regelmessige betalinger innen fristen av beløp som tilsvarer et av følgende:

- a) Det beløpet som hadde forfalt til betaling før betalingslettelsen ble gitt, dersom det fantes forfalte beløp.
- b) Det beløpet som er blitt nedskrevet som ledd i betalingslettelsene som er gitt, dersom det ikke fantes forfalte beløp.

7. Dersom en misligholdt eksponering har opphørt med å bli klassifisert som misligholdt i henhold til nr. 6, skal en slik eksponering omfattes av en prøveperiode inntil følgende vilkår er oppfylt:

- a) Minst to år har gått siden tidspunktet da eksponeringen som omfattes av betalingslettelse, ble omklassifisert til ikke misligholdt.
- b) Det er foretatt regelmessige betalinger innen fristen i minst halvparten av prøveperioden for eksponeringen, noe som har ført til at en vesentlig del av det samlede beløpet av hovedstol eller renter er betalt.
- c) Ingen av eksponeringene mot låntakeren forfalt for mer enn 30 dager siden.

Artikkel 47b

Betalingslettelser

1. En betalingslettelse er en institusjons ettergivelse overfor en låntaker som har eller sannsynligvis vil få vanskeligheter med å oppfylle sine finansielle forpliktelser. En ettergivelse kan medføre tap for långiveren og skal vise til ett av følgende tiltak:

- a) En endring av vilkårene for en gjeldsforpliktelse, dersom en slik endring ikke ville ha blitt innvilget dersom låntakeren ikke hadde fått vanskeligheter med å oppfylle sine finansielle forpliktelser.
- b) En hel eller delvis refinansiering av en gjeldsforpliktelse, dersom en slik refinansiering ikke ville ha blitt innvilget dersom låntakeren ikke hadde fått vanskeligheter med å oppfylle sine finansielle forpliktelser.

2. Minst følgende situasjoner anses for å være betalingslettelser:

- a) Nye kontraktsvilkår er gunstigere for låntakeren enn de tidligere kontraktsvilkårene, dersom låntakeren har eller sannsynligvis vil få vanskeligheter med å oppfylle sine finansielle forpliktelser.
- b) Nye kontraktsvilkår er gunstigere for låntakeren enn de kontraktsvilkårene som samme institusjon tilbød låntakere med tilsvarende risikoprofil på samme tidspunkt, dersom låntakeren har eller sannsynligvis vil få vanskeligheter med å oppfylle sine finansielle forpliktelser.
- c) Eksponeringen i henhold til de opprinnelige kontraktsvilkårene ble klassifisert som misligholdt før endringen av avtalevilkårene, eller ville ha blitt klassifisert som misligholdt dersom kontraktsvilkårene ikke var blitt endret.
- d) Betalingslettelsen resulterer i at gjeldsforpliktelsen annulleres helt eller delvis.
- e) Institusjonen godkjenner anvendelsen av klausuler som gir låntakeren mulighet til å endre kontraktsvilkårene, og eksponeringen ble klassifisert som misligholdt før anvendelsen av disse klausulene, eller ville ha blitt klassifisert som misligholdt dersom disse klausulene ikke hadde blitt anvendt.

f) På eller nær tidspunktet da lånet ble innvilget, foretok låntakeren betalinger av hovedstol eller renter på en annen gjeldsforpliktelse hos samme institusjon, som ble klassifisert som en misligholdt eksponering, eller ville ha blitt klassifisert som misligholdt dersom disse betalingene ikke hadde blitt foretatt.

g) Endringen av kontraktsvilkårene innebærer tilbakebetalinger som er gjort ved at sikkerheten tas i besittelse, dersom en slik endring utgjør en ettergivelse.

3. Følgende omstendigheter er indikatorer på at det kan ha blitt vedtatt betalingslettelser:

a) Den opprinnelige kontrakten har vært forfalt til betaling i mer enn 30 dager minst én gang i de tre månedene før den ble endret, eller ville ha vært forfalt til betaling i mer enn 30 dager uten endringen.

b) På eller nær tidspunktet da kredittavtalen ble inngått, foretok låntakeren betalinger av hovedstol eller renter på en annen gjeldsforpliktelse hos samme institusjon som hadde vært forfalt til betaling i mer enn 30 dager minst én gang i de tre månedene før ny gjeld ble innvilget.

c) Institusjonen godkjenner anvendelsen av klausuler som gir låntakeren rett til å endre kontraktsvilkårene, og eksponeringen har vært forfalt til betaling i mer enn 30 dager eller ville ha vært forfalt til betaling i mer enn 30 dager dersom disse klausulene ikke hadde blitt anvendt.

4. Ved anvendelse av denne artikkelen skal en låntakers vanskeligheter med å oppfylle sine finansielle forpliktelser vurderes på låntakernivå, idet det tas hensyn til alle de juridiske personene i låntakerens konsern som er inkludert i konsernets regnskapskonsolidering, og til de fysiske personene som kontrollerer dette konsernet.

Artikkel 47c

Fradrag for misligholdte eksponeringer

1. Ved anvendelse av artikkel 36 nr. 1 bokstav m) skal institusjonene separat for hver misligholdt eksponering beregne det relevante beløpet for utilstrekkelig dekning som skal trekkes fra ren kjernekapital-poster, ved å trekke beløpet beregnet i henhold til bokstav b) i dette nummeret fra beløpet beregnet i henhold til bokstav a) i dette nummeret, dersom beløpet nevnt i bokstav a) overstiger beløpet nevnt i bokstav b).

a) Summen av

i) den eventuelle usikrede delen av hver misligholdt eksponering multiplisert med den relevante faktoren nevnt i nr. 2,

ii) den eventuelle sikrede delen av hver misligholdt eksponering multiplisert med den relevante faktoren nevnt i nr. 3.

b) Summen av følgende poster, forutsatt at de gjelder samme misligholdte eksponering:

i) Spesifikke kredittrisikjusteringer.

ii) Ytterligere verdijusteringer i samsvar med artikkel 34 og 105.

iii) Annen reduksjon av ansvarlig kapital.

iv) For institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp ved hjelp av IRB-metoden, den absolutte verdien av beløpene som trekkes fra i henhold til artikkel 36 nr. 1 bokstav d), og som gjelder misligholdte eksponeringer, der den absolutte verdien for hver misligholdt eksponering fastsettes ved å multiplisere de beløpene som trekkes fra i henhold til artikkel 36 nr. 1 bokstav d), med bidraget fra det forventede tapte beløpet på den misligholdte eksponeringen til de samlede forventede tapte beløpene på misligholdte eller ikke-misligholdte eksponeringer, alt etter hva som er relevant.

v) Dersom en misligholdt eksponering er ervervet til en lavere pris enn det beløpet debitor skylder, forskjellen mellom anskaffelsesprisen og det beløpet debitor skylder.

vi) Beløp som institusjonen har nedskrevet siden eksponeringen ble klassifisert som misligholdt.

Den sikrede delen av en misligholdt eksponering er den delen av eksponeringen som ved beregning av kravene til ansvarlig kapital i henhold til tredje del avdeling II anses å være dekket av finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse, eller som er fullt ut sikret med pant i fast eiendom.

Den usikrede delen av en misligholdt eksponering tilsvarer den eventuelle differansen mellom verdien av eksponeringen som nevnt i artikkel 47a nr. 1 og den eventuelle sikrede delen av eksponeringen.

2. Ved anvendelse av nr. 1 bokstav a) i) får følgende faktorer anvendelse:
 - a) 0,35 for den usikrede delen av en misligholdt eksponering i perioden mellom den første og den siste dagen i det tredje året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
 - b) 1 for den usikrede delen av en misligholdt eksponering fra den første dagen i det fjerde året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
3. Ved anvendelse av nr. 1 bokstav a) ii) får følgende faktorer anvendelse:
 - a) 0,25 for den sikrede delen av en misligholdt eksponering i perioden mellom den første og den siste dagen i det fjerde året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
 - b) 0,35 for den sikrede delen av en misligholdt eksponering i perioden mellom den første og den siste dagen i det femte året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
 - c) 0,55 for den sikrede delen av en misligholdt eksponering i perioden mellom den første og den siste dagen i det sjette året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
 - d) 0,70 for den delen av en misligholdt eksponering som er sikret med fast eiendom i henhold til tredje del avdeling II, eller som er et boliglån garantert av en godtakbar yter av beskyttelse som nevnt i artikkel 201, i perioden mellom den første og den siste dagen i det sjuende året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
 - e) 0,80 for den delen av en misligholdt eksponering som er sikret med annen finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse i henhold til tredje del avdeling II, i perioden mellom den første og den siste dagen i det sjuende året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
 - f) 0,80 for den delen av en misligholdt eksponering som er sikret med fast eiendom i henhold til tredje del avdeling II, eller som er et boliglån garantert av en godtakbar yter av beskyttelse som nevnt i artikkel 201, i perioden mellom den første og den siste dagen i det åttende året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
 - g) 1 for den delen av en misligholdt eksponering som er sikret med annen finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse i henhold til tredje del avdeling II, fra den første dagen i det åttende året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
 - h) 0,85 for den delen av en misligholdt eksponering som er sikret med fast eiendom i henhold til tredje del avdeling II, eller som er et boliglån garantert av en godtakbar yter av beskyttelse som nevnt i artikkel 201, i perioden mellom den første og den siste dagen i det niende året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
 - i) 1 for den delen av en misligholdt eksponering som er sikret med fast eiendom i henhold til tredje del avdeling II, eller som er et boliglån garantert av en godtakbar yter av beskyttelse som nevnt i artikkel 201, fra den første dagen i det tiende året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
4. Som unntak fra nr. 3 får følgende faktorer anvendelse på den delen av den misligholdte eksponeringen som er garantert eller forsikret gjennom et statlig eksportkredittryå:
 - a) 0 for den sikrede delen av den misligholdte eksponeringen i perioden mellom ett og sju år etter at den ble klassifisert som misligholdt.
 - b) 1 for den sikrede delen av den misligholdte eksponeringen fra den første dagen i det åttende året etter at den ble klassifisert som misligholdt.
5. EBA skal vurdere de ulike formene for praksis som anvendes ved verdsetting av sikrede misligholdte eksponeringer, og kan utarbeide retningslinjer for å fastsette en felles metode, herunder eventuelle minstekrav til ny verdsetting med hensyn til tidspunkter og ad hoc-metoder, for verdsetting for tilsynsformål av godtakbare former for finansiert og ikke-finansiert kredittbeskyttelse, særlig med hensyn til antakelser om deres gjenvinningsmulighet og rettshåndheving. Disse retningslinjene kan også omfatte en felles metode for fastsettelse av den sikrede delen av en misligholdt eksponering, som nevnt i nr. 1.

Disse retningslinjene skal utstedes i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
6. Som unntak fra nr. 2 gjelder det at dersom det er gitt betalingslettelse for en eksponering mellom ett og to år etter at den ble klassifisert som misligholdt, skal den faktoren som får anvendelse i henhold til nr. 2 på datoen da betalingslettelsen ble gitt, få anvendelse i en periode på ytterligere ett år.

Som unntak fra nr. 3 gjelder det at dersom det er gitt betalingslettelse for en eksponering mellom to og seks år etter at den ble klassifisert som misligholdt, skal den faktoren som får anvendelse i henhold til nr. 3 på datoen da betalingslettelsen ble gitt, få anvendelse i en periode på ytterligere ett år.

Dette nummeret får anvendelse bare i forbindelse med den første betalingslettelsen som er gitt etter at eksponeringen ble klassifisert som misligholdt.»

3) I artikkel 111 nr. 1 første ledd skal innledningen lyde:

«1. Eksponeringsverdien av en eiendelspost skal være den gjenværende balanseførte verdien etter spesifikke kredittrisikojusteringer i samsvar med artikkel 110, ytterligere verdijusteringer i samsvar med artikkel 34 og 105, beløp som er trukket fra i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav m), og annen reduksjon av ansvarlig kapital i forbindelse med eiendelsposten. Eksponeringsverdien av en post utenfor balansen oppført i vedlegg I skal være følgende prosentdel av dens nominelle verdi etter reduksjon av spesifikke kredittrisikojusteringer og beløp som er trukket fra i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav m):»

4) Artikkel 127 nr. 1 skal lyde:

«1. Den usikrede delen av en post dersom låntakeren har misligholdt sine forpliktelser i henhold til artikkel 178, eller i tilfelle av massemarkedseksponeringer, den usikrede delen av en kredittfasilitet som er misligholdt i henhold til artikkel 178, skal gis en risikovekt på

a) 150 % når summen av spesifikke kredittrisikojusteringer og av de beløpene som er trukket fra i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav m), er mindre enn 20 % av den usikrede delen av eksponeringsverdien dersom disse spesifikke kredittrisikojusteringene og fradragene ikke ble foretatt,

b) 100 % når summen av spesifikke kredittrisikojusteringer og av de beløpene som er trukket fra i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav m), er minst 20 % av den usikrede delen av eksponeringsverdien dersom disse spesifikke kredittrisikojusteringene og fradragene ikke ble foretatt.»

5) Artikkel 159 skal lyde:

«Artikkel 159

Behandling av forventet tapt beløp

Institusjonene skal trekke verdien av forventet tapt beløp, som beregnes i samsvar med artikkel 158 nr. 5, 6 og 10, fra de generelle og spesifikke kredittrisikojusteringene i samsvar med artikkel 110, ytterligere verdijusteringer i samsvar med artikkel 34 og 105 og annen reduksjon av ansvarlig kapital i forbindelse med disse eksponeringene, bortsett fra fradragene gjort i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav m). Rabatt på eksponeringer i balansen som er ervervet som misligholdte eksponeringer i samsvar med artikkel 166 nr. 1, skal behandles på samme måte som spesifikke kredittrisikojusteringer. Spesifikke kredittrisikojusteringer for misligholdte eksponeringer skal ikke anvendes for å dekke forventet tapt beløp for andre eksponeringer. Forventet tapt beløp for verdipapiriserte eksponeringer og generelle og spesifikke kredittrisikojusteringer i tilknytning til disse eksponeringene skal ikke inngå i denne beregningen.»

6) Artikkel 178 nr. 1 bokstav b) skal lyde:

«b) En av låntakerens vesentlige kredittforpliktelser overfor institusjonen, morforetaket eller noen av dets datterforetak forfalt til betaling for mer enn 90 dager siden. Vedkommende myndigheter kan erstatte de 90 dagene med 180 dager for eksponeringer sikret med pant i boligeiendom eller SMB-næringseiendom i kategorien for massemarkedseksponeringer samt for eksponeringer mot offentlige foretak. De 180 dagene skal ikke gjelde ved anvendelse av artikkel 36 nr. 1 bokstav m) eller artikkel 127.»

7) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 469a

Unntak fra fradrag fra ren kjernekapital-poster for misligholdte eksponeringer

Som unntak fra artikkel 36 nr. 1 bokstav m) skal institusjoner ikke trekke det relevante beløpet for tilstrekkelig dekning for misligholdte eksponeringer fra ren kjernekapital-poster dersom eksponeringen ble initiert før 26. april 2019.

Dersom vilkårene for en eksponering som ble initiert før 26. april 2019, blir endret av institusjonen på en måte som øker institusjonens eksponering mot låntakeren, skal eksponeringen anses å ha blitt initiert på datoen da endringen får anvendelse, og skal ikke lenger være omfattet av unntaket i første ledd.»

Artikkel 2

Denne forordningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg 17. april 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

G. CIAMBA

Formann
